

•Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் •

••Sunday•, 28 •October•, 2012 18:38• - •Last Updated•

••Sunday•, 28 •October•, 2012 18:46•

இப்படியும் ஒரு புத்தகம் இந்நாட்களில் தமிழில் எழுதப்படும், அதுவும் அதற்குரிய கௌரவத்தோடும் ஆர்வத்தோடும் பிரசுரிக்கப்படும் என்பதைப் பார்க்க மிகவும் சந்தோஷமாகத் தான் இருக்கிறது. கண்மூன் இருப்பது விட்டல் ராவ் எழுதியுள்ள ஐந்தாம் பத்திரிகைகள் பற்றி ஐந்தாம் பத்திரிகைகள்

என்னும் பழம் நினைவுக் குறிப்புகள். மஹா மாரக்கடெட் தீ க்கு இரையானதோடும் (அல்லது இரையாகக் கட்டப்பட்டதோடும்?) கருகிச் சாம்பலானது, பழைய கழிதல் ஆகாது, அந்த இடத்தை ஒரு புதிய ரயில் நிலையம் தான் பறித்துக் கொண்டது என்றாலும், மஹா மாரக்கடெட் தன் நிழலில் வாழ்வு கொடுத்தது பழம் புத்தகக் குவியல்களுக்கும், கிராமப்போன் ரிகார்டுகளுக்கும் மட்டுமல்ல. பழம் தட்டு முட்டு சாமான்களின் குவியல் அல்ல அவை. அப்படியான தோற்றத்தின் பின் அதைத் தடுப்பவர்களுக்கும், பார்க்கத் தெரிந்தவர்களுக்கும் உணர்ந்த திறிகிறவர்களுக்கும், அடுத்த தலைமுறைக்கு பாதுகாத்துத் தரக் காத்திருக்கும் பாரம்பரியம் அது... இன்றைய சந்தை ஏற்க மறுத்த பாரம்பரியம் அது. தமிழர்களும் சின்னையும் இப்படியும் ஒரு ஸ்தாபனத்தை, மனிதர்களை உருவாக்கியிருக்கிறதே என்று மலகைக் தோன்றுகிறது. அது இப்போது இல்லலை. தமிழன் திரும்ப தன் இயல்பு நிலைக்கு வந்துவிட்டான்.

பழம் பத்திரிகைகளை, புத்தகங்களை, தட்டித் தட்டி வாங்கிப் படிக்கவணேட்டும், பின் பாதுகாக்கவும் வணேட்டும் என்று 40 = 50 வருடங்களாகக் கழிக்கும் மனங்கள் இருக்கின்றனவே. விட்டல் ராவின் மஹா மாரக்கடெட் நினைவுகளைப் படிக்கும் போது, அவர் மட்டுமல்ல, பழம் புத்தகங்களையும், கிராமப்போன் ரிகார்டுகளையும், பழம் Black bird பணிகளையும் வாங்கிச் சேகரித்து விற்பவர்களும் ஒரு தனி உலகைச் சேர்ந்த மனிதர்களாகவே படிகிறார்கள். பழைய ரிகார்டுகளை அங்கயே கட்டி வாங்கிக்கொண்டு பழம் ரிகார்டுகளையும் கொண்டு வந்து விற்கவும் முடிகிற காலம்

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Sunday•, 28 •October•, 2012 18:38• - •Last Updated•

••Sunday•, 28 •October•, 2012 18:46•

ஒன்று தமிழ் நாட்டில் இருந்திருக்கிறது என்பது எனக்குப் புதிய செய்தி.

சிறு வயதில் கார்ட்டுன் கதைகள் படிப்பதிலிருந்தும் அதை வெட்டிச் சேகரித்து வதைத்துக்கொள்ளும் பழக்கத்திலிருந்தும் தொடங்கியது எப்படியெல்லாம் வளர்ந்து ஒரு தாக்கமாக, தடேலாக நம் மன மலகைக் கவதைத்துவிடுகிறது.! ஆனந்த ரங்கம் பிள்ளையின் 1746 வருடத்தியடனரிக் குறிப்புகள், 1948-ல் பிரசுரமானது 1960-களில் 12 அணாவுகுக் கிடகைக் கிறது. அதுவே அதிக விலையாகப் படுகிறது. 18 வயது தமிழ் வாசகனுக்கு அந்தத் தடேலும் பணச் செலவும் அபிர்வமான ரசனை கொண்டதாகத் தான் இருக்க வேண்டும். நிர்வாண அழகிகளின் புகைப்படங்களையே தன் முக்கிய ஈரப்பாக்கக் கொண்ட பள்ளேபாய் பத்திரிக்கையில் தான் உலகத்தின் மிகப்பெரிய கலஞ்சுரங்களின் தத்துவஞானிகளின் மிக ஆழமான விரிவான பட்டிகளும் பிரசுரமாகும். அப்போது விட்டல் ராவினுள் வளர்ந்து வரும் எழுத்தாளனின், ஓவியனின் நாடக, சங்கீத ரசிகனின் ஆளுமை பள்ளேபாயை ஒதுக்கவில்லை. பிக்காஸோ, டாலி, சார்தர், பெர்க்மன், போன்றோருடனான பள்ளேபாய் பட்டிகளை முதன் முதலாகப் பார்த்தபோது அவற்றை நான் அதில் எதிர்ப்பார்க்கவாழ்ந்தேன். வேறு பத்திரிகைகளில் அந்த ஆழத்திலும் விரிவிலும் நான் பார்த்ததாழ்ந்தேன். விட்டல் ராவின் அக்கறையையும் ரசனையும் மிக விரிவானவை. அது ஓவியம், நாடகம், சரித்திரம், சிற்பம், கலதைத் தரமான கோட்டைச் சித்திரங்கள் கொண்ட பத்திரிகை விளக்கப் படங்கள், உலகளாவிய திரைப்படங்கள், இயக்குனர்கள் என அகண்டு விரிந்தது அது. ஒரு தரத்திய கலையும் இலக்கியமும் நாடகமும் எதுவும் அவரது அக்கறையை அப்பாற்பட்டதல்ல. இவற்றைத் தந்த எந்த பத்திரிகையும் புத்தகமும் அவருக்குத் தந்த பழம் புத்தகக் கடகைகள் அவருக்கு மிர்மார்க்கெட்டில் கிடதைத் தன் காய்கறிகளை பரப்பியதுபோல் பத்திரிகைகளை பரப்பியிருக்கும் இன்று நாம் காணும் நட்பாதகைக் கடகைகள் அல்ல அவை

தனது வாடிக் கைக்காரர், நிஜமாகவே இவருக்குத் தவேனை என்று திரிந்து விட்டால், “ஒரு வாரம் கழித்து வா, வரும் எடுத்து வக்கிறேன்,” என்று சொல்லும், கட்டை பத்திரிகை வந்தால் பத்திரமாக எடுத்து வதைத்துக் காத்திருக்கும் கடகைக்காரர்கள் இவர்களில் உண்டு. “ஏன் யா எங்கையோ போய்ட்டே, உனக்காக எடுத்து வச்சீ எத்தினி நாளாச்சுத் திரியுமா?” என்று கோவிக் கிறவர்களும் உண்டு. சாட்டே ஈவெனிங் போஸ்ட், அர்கோஸி, லைஃப், பள்ளேபாய், சோவியத் லிட்டர்ச்சர், என புத்தக உலகில் திரிந்த பெயர்கள் மாதிரிமல்ல, இஸ்ரேயில் இருந்து வரும் ஏரியல், பல்கேரிய ஓப்ஸார் போன்ற பத்திரிகைகளும் இப்பழைய புத்தகக் கடகைகளில் கிடகைக்கின்றன, அவையும் விட்டல் ராவின் கண்களுக்குத் தப்புவதில்லை. பல்கேரியா போன்ற சோவியத் வட்டத்துக்குள் அடனந்து கிடந்த கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் சோவியத் அரசியலுக்குக் கட்டப் பட்டிருந்தாலும், கலை, இலக்கிய விஷயங்களில் ரஷ்யாவை விட அதிக சூதந்திரம் பெற்றவர்களாகத் தோன்றுகிறது என்று விட்டல் ராவினால் கண்டுகொள்ள முடிந்திருக்கிறது. ஆழந்து கவனித்து வருபவர்களுக்குத் தான் இது போன்ற விஷயங்கள் தெரிய வரும். அறுபது எழுபதுகளில், க்ரூஷ்சேவ், ப்ரெஸ்னயவே காலத்தில் கட்ட, உலகத்திலேயே மிகச் சிறந்த திரைப்படங்களைத் தந்தது கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் தாம். ப்ரான்ஸ், ஜெர்மனியையும் கட்டப் பின் தள்ளி. Hungaraian Quarterly-யை விட்டல் ராவ் எப்பித்தவறுவிட்டார் என்று திரியவில்லை.

•Written by - வன்கட சாமிநாதன் -•

••Sunday•, 28 •October•, 2012 18:38• - •Last Updated•

••Sunday•, 28 •October•, 2012 18:46•

Nine Hours to Rama – தடையைப் பட்ட புத்தகம், மகாத்மா சூட்டப்படுவதற்கு முந்திய நிகழ்வுகளை, அக்கொலைக்கு இட்டுச் செல்லும் நிகழ்வுகளை, மனித மன சலனங்களைச் சித்திரிக்கும் புத்தகம், ஒரு விதமான நியாயப்படுத்தல் கொண்ட புத்தகம், நாயகர் கடையில் கொக்கோக சாஸ்திரமும் காணும் புத்தகக் காவியலில் கிடக்கிறது. நாயகர் சொன்ன விலை ரூ 1. நாயகர் மாத் திரம் இல்லை. ஒரு மாதலியாரும், ஒரு ஐயிரயோம் தான். வதேநாயகம் பிள்ளையின் சர்வசமய கீர்த்தனங்கள், இயக்குனர் சிகரம் கே. பாலசந்திரன் நாணல் படத்தின் மலம், **Desperate Hours**, என நிறைய பாரக் கத்திரிந்தவர்கள் கண்ணுக்குப் படும். இப்படி இது பெரிய சாகஸ பிரயாணம் போலத்தான். நேரம் மறைந்த அடுத்த வாரம் இல்லஸ்டிரேட்டட் வீக்லி கொண்டுவந்த நேரம் சிறப்பிதழ்கள் இரண்டும் பழம் –பத்திரிகைகளாக விட்டல் ராவிடம் பத்திரமாக வந்து சேர்கின்றன. கருஷவேின் சுயசரிதம் (அது அவர் எழுதியதுதானா என்ற சந்தேகம் பின் புலத்திலிருக்க) பிரசுரமான **imprint** பத்திரிகை, நானும் ஒரு காலத்தில் இம்பிரிண்ட் பத்திரிகை வாங்கி வந்தவன் தான். விட்டல் ராவ் மாதிரி முதல் இதழிலிருந்து அதன் கட்சி இதழ் வரை தொடரவில்லை. அதில் எம்.எஃப். ஹுசைனின் எழுத்துக்களும் ஓவியங்களும் பிரசுரமானதும் தெரியும். ஆனால் அவை இப்போது என்னிடம் இல்லை. ஆர். கே. நாராயணனின் **Waiting for Mahatma** வும் தி.ஜானகிராமனின் **Appu's Mother**-ம் **Illustrated Weekly of India** வில் பிரசுரமான போது நானும் வீக்லியில் பதித்தவன் தான். ஆனால் அவை என்னிடம் இல்லை. விட்டல் ராவ் சொல்லாத **Hermann Hesse** –யின் **Siddhartha** –வும் இதில் அடக்கம். ஒரு வளை அவர் கவனத்தலை வீக்லி ஈர்க்கும் முன் வந்ததாக இருக்கும். ராமன் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தியது என்பது என் நினைவு.

நான் ஏதோ இப்படிக்கோபிக்காட்டத் தான் முடியும். விட்டல் ராவின் தடேலும், அதற்காக அவர் செலவிட்ட காலமும் பணமும் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க சொல்ல வண்பிய விஷயங்கள். ஒரு சாதாரண மத்திய தர அரசாங்க ஊழியன், எழுத்தாளனாகவும், பரந்ததும் ஆழந்ததும்மான பதிப்பு ரசனையும் கொண்ட பதிப்பதும் அதற்கான புத்தகங்களையும் பத்திரிகைகளையும் சேகரிப்பதும் பின்னர் அதை ஒரு காப்பகமாக பாதுகாப்பதும் மிகவும் அரிய விஷயங்கள். தனி மனிதனுக்கு அசாதாரணமான காரியங்கள். ஒரு ஸ்தாபனமும் அரசும் செய்யும் காரியங்கள். ஆனால் அவை கடனுக்கும் சம்பளத்துக்கும் செய்யும் காரியங்கள். ஈடுபாடு ஒரு தனிமனிதனின் தாகத்திலிருந்து பிறப்பது. அதுவே இதை சாதாரணமாகக் கூறுகிறது.

கருஷவேின் சுயசரிதம் நான் பதித்ததில்லை. அது எங்கு கிடக்கும் இப்போது? **Nine hours to Rama** நான் பதித்ததில்லை. பதிக்க விரும்புகிறேன். அது தடையைப் பட்ட புத்தகம். அரசியல் காரணங்களாகக் காக. ஜேம்ஸ் ஜாய்ஸின் **யுலிஸஸும்** பி.எச். லாரினின் **Lady Chatterly's Lover**-ம் தடையைப் பட்டவன்தான். தவறான அன்று நிலவிய இலக்கிய, சமூக ஒழுக்க காரணங்களாகக் காக. ஆனால் அப்பார்வையின் மூலம் மாற்றம் பெறவே தடையீடு க்கப்பட்டு எனக்குப் பதிக்கக் கிடத்தின. 1960-ன் ஆரம்பத்தில். ஜம்மு கடையின் ஒன்றில். எனக்கு யுலிஸஸும் கிடத்தது. **Lady Chatterly's Lover**-ம் கிடத்தது. ஆனால் ஸலமான் ரஷதியின் சாடனிக் வரேஸஸ்-ம் **Nine**

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Sunday•, 28 •October•, 2012 18:38• - •Last Updated•

••Sunday•, 28 •October•, 2012 18:46•

hours to Rama வும் எனக் கு என் றுமே பபிக் கக் கிடகைகாது. விட் டல் ராவ் ப்ளோன் ற ஓர் ஆளுமையாக, வடே கை கொண் டவனாக, அதில் என் லீ வனகைக் கழிக் க விரும் புகிறவனாக நானும் அல் லது யாருமே இரூந் து இரூக் க வணே டும். க் ருஷ் சவேின் சயசரிதம் பபிக் கக் கிடகைத் த, வாய் ப்பை ஏற் படுத் திக் கொண் ட விட் டல் ராவ் ஓர் தமிழனாக நமக் கு ப்ரெமனை சரேத் தவர். இம் மாதிரியான தனி மனிதர் களால் தான் தடமிட் டுத் தயே ந் த பாதையிலிருந் து ஓர் சமீ கம் தனக் கனை ஓர் புதிய பாதை தன் முன் விரியக் கண் டு அதைத் தனதாக் கிக் கொள் கிறது.

ஓர் காலகட் டம் வரன நானும் ஓர் சில வருஷங் களக் கு தோட் ற் ந் து லைப் பத் திரிகை வாங்கி வந் தனே. 1950=களீ ல். அமெரிக்க மதலாளித் தவ் பாய் ப் பிரசாரம் என் று ஓர் பாய் கோஷத் தை இரசைச் சலிட் டு ஸ் டாலின் நிகழ் த் தி வந் த ஓர் கொட் ட் ரமான வரலாற் றை இல் லையென் று ஸ் தாபிக் க முயன் ற அன் றைய கம் யீ னிஸ் ட் கட் சிகள் பின் னர் வாய் மீ மி எளித் தன. ஸ் டாலின் தோட் ற் ந் து தன் அரசியல் போட் டியாளர் களையெல் லாம் பாய் வழக் குகளில் சிக் க வதைத் துக் கொண் ற கதைகள் லைப் பத் திரிகையில் வந் தன. அது ஐம் பதுகளில். ஆனால் விட் டல் ராவ் தான் தோட் ட எதையும் கட்சி வரன விட் டவரில் லை,. அது சாட் டே ஈவெனிங் போஸ்ட் டோ, லைப் போ, இம் ப் ரிண்ட் பத் திரிகையோ அல் லது நம் மீர் வீ க் லியோ அல் லது சோவியத் லிட் ட் ரசே சரோ. எதுவானாலும் அவற் றின் முழுச் சகேரிப் பு அவரிடம். சோவியத் லிட் ட் ரசே சர் பபிப் பதில் எனக் கு ஆர் வம் வகை சீ க் கிரம் குறந் து விட் டது. இவான் டெனிசோவிச் சின் வாழ் க் கையில் ஓர் நாள் என் ற நாவல் முழுத் தும் வளியான இதழ் ஒன் றதைத் தான் நான் விட் ட உறவின மீ ட் சியாக வாங்கிப் பபித் தனே. அவ் வப் போது ஆந் தரே வோஸ் னெனின் ஸ் கியின், எவ் ஜெனியெவ் டுஷெனெக் கோ வின் கவிதைகள் வரும். பார்ப் பனே. அவ் வளவே. ஆனால் விட் டல் ராவ் போல் விடாமல் தோட் ற் திருந் தால் அவர் கண் ட சகோவ், தால் ஸ் டாய், டாஸ்டாய் வ் ஸ் கி சிறப் பிதழ் களகைக் கண் டிருக் க முடியும். இது தான் அவருக் கு என் க் கு உள் ள வித் தியாசம்.

சென் னைத் தருக் களில் சினிமா விளம் ப்ரங் களை, கோட் டுச் சித் திரமாக வரந் து கொண் டிருக் கும் ஹுசனே அவர் பாரத் துப் பசுவார். அப் பா ராவ் காலரியில் நிழ் ந் த ஹுசனேன் ஓவியக் கண் காட் சியில் காட் லாகில் ஹுஸனேன் கையெழுத் து வாங்கியதைச் சொல் வார். சூற் றியிருப் போர் அவர் பாட் டுக் குத் தம் வலையைக் கவனித் துக் கொண் டு போவார் கள். நானும் தான் தில் லி நடபாதை சாயாக் கடையில் சிங் கிள் டீ சாப் பிட் டுக் கொண் டிருக் கும் ஹுசனேப் பாரத் திருக் கிறனே. சூற் றியிருக் குத் தில் லி வாசியாரும் அவரகைக் கவனிக் க மாட் டார்கள். அவர் களக் கு அவரதைத் தரியாது. அவரும் கவலைப் படமாட் டார்,

தான் சரேத் தது எல் லாவற் றையும் வகைப் படுத் தி சகெ் ஸன் பணை ட் செய் து ஓர் காப் பகமாக அவற் றைப் பாதாகாக் கும் விட் டல் ராவ் ஓர் தனிப் பிறவித் தமிழ் நாட் டுக் கு. அவரதைத் தனிப் பிறவியாக் கி வதைத் திருப் பதுத் தமிழ் நாட் டுக் குப் ப்ரெமனை அல் ல. இத் தடேலும் சகேரிப் பும் மீர் மார்க் கிட் தைத் தீ க் கிரையாக் கிய நிகழ் வுக் குப் பின் னரும்

